

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/234/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1715207980
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1715207980.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov JUDr. Alexandry Hanusovej a JUDr. Ing. Maria Dubaňa v právnej veci navrhovateľa: Ing. M. R., D. XX, I., zastúpeného advokátkou JUDr. Máriou Bustinovou, Šrobárova 9, Trenčianske Teplice, proti osobe oprávnenej z vyživovacej povinnosti: Y. R., D. XX, I., zastúpenej advokátkou JUDr. Silviou Jakubcovou, Štúrova 34, Modra, o zníženie vyživovacej povinnosti, na odvolanie osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok č.k. 7C/110/2015-176, zo dňa 24.2.2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa v konaní domáhal zmeny rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 9P/4/2013-190, zo dňa 26.3.2014, v časti určenia vyživovacej povinnosti na 150 eur mesačne od 6.10.2015. Podaním doručeným súdu dňa 20.2.2017 vzal navrhovateľ návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na dispozitívny úkon navrhovateľa, ktorý vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť pred otvorením pojednávania, súd prvej inštancie konanie podľa § 29 ods. 1 CMP zastavil a zároveň s poukazom na § 52 a § 57 CMP rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

3. Proti uzneseniu v časti náhrady trov konania podala odvolanie osoba oprávnená z vyživovacej povinnosti a žiadala uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a uložiť navrhovateľovi povinnosť zaplatiť jej trovy právneho zastúpenia 424,34 eura. Uviedla, že si uplatňuje v zmysle § 57 CMP trovy konania voči navrhovateľovi z dôvodu, že podaný návrh je nedôvodný a ona je študentkou bez príjmu. Navrhovateľ má dlhodobu nadštandardné príjmy, boli preukázané jeho majetkové pomery, ako aj skutočnosť, že od rozvodu manželstva nemal záujem plniť vyživovaciu povinnosť voči nej. Preto žiada priznať náhradu trov konania, ktoré vznikli zavinením navrhovateľa, za

- prevzatie veci a porada s klientom 2015 66 eur + 8,58 eura = 74,58 eura,
- vyjadrenie k podanému návrhu zo dňa 11.1.2016 66 eur + 8,04 eura = 74,04 eura,
- pojednávanie dňa 4.5.2016 74,04 eura,
- pojednávanie dňa 22.6.2016 74,04 eura,
- podanie zo dňa 28.6.2016 74, 04 eura,

spolu 370,74 eura,

a za cestu autom Modra - Pezinok - Modra, t.j. dve začaté pol hodiny 13,40 eura x 2 = 26,80 eura x 2 pojednávania = 53,60 eura.

4. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu žiadal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť. Uviedol, že v civilnom mimosporovom konaní platí, pokiaľ ide o náhradu trov konania, generálna zásada ustanovená v § 52 CMP, podľa ktorej žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. V nasledujúcich ustanoveniach sú ustanovené jednotlivé výnimky, kedy súd môže náhradu výnimočne priznať. Navrhovateľ zastáva názor, že v tomto konkrétnom prípade nie je naplnená žiadna z predpokladaných výnimiek, aby súd mohol náhradu trov priznať. Ustanovenie § 57 CMP, na ktoré sa odvoláva osoba oprávnená z vyživovacej povinnosti, zakotvuje iba povinnosť súdu rozhodovať o náhrade trov konania len na návrh. Odvolanie osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti však ďalej neuvádza, o aký zákonný dôvod tento návrh opiera. Tvrdenia osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti, že je študentkou bez príjmu, že ako otec má nadštandardné príjmy, že boli preukázané jeho majetkové pomery a že od rozvodu nemal záujem plniť svoju vyživovaciu povinnosť, označil navrhovateľ za nepodložené, ba až absurdné, nakoľko ani jedno z dvoch pojednávanií nebolo otvorené a teda nebolo vykonané riadne dokazovanie. A to predovšetkým z dôvodu nepredloženia potrebného množstva vyhotovení listín zo strany osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti, resp. k ich neznámej výpovednej hodnote, o čom svedčia zvukové záznamy z pojednávania dňa 4.5.2016 a 22.6.2016; tieto pojednávania neboli otvorené, ale naopak boli odročené bez prejednania veci z dôvodu na strane osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti.

5. Navrhovateľ ďalej uviedol, že osoba oprávnená z vyživovacej povinnosti si uplatnila náhradu trov konania za 5 úkonov právnej služby; dva z týchto úkonov predstavujú účasť na pojednávaní dňa 4.5.2016 a dňa 22.6.2016, ktoré však boli odročené bez prejednania veci, a preto je potrebné vychádzať z § 13a ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z.z. (za zastúpenie na týchto pojednávaniach patrí odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny, teda 2 x 16,50 eura). Poukázal na skutočnosť, že za úkon „prevzatie veci a porada s klientom 2015“ je uplatnený režijný paušál 8,58 eura, avšak výška režijného paušálu pre tento rok bola stanovená na hodnotu 8,39 eura.

6. Osoba oprávnená z vyživovacej povinnosti v replike k vyjadreniu navrhovateľa uviedla, že výnimkou zo zásady uvedenej v § 52 CMP je ustanovenie § 55 CMP, ktorý oprávňuje súd priznať náhradu trov konania vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Mala za to, že je spravodlivé, aby v tomto konaní jej súd priznal náhradu trov konania. Dôvody na priznanie trov konania vzhľadom na to, že podanie návrhu na zníženie výživného na 150 eur mala za nedôvodné vzhľadom na príjmy dosahované navrhovateľom aj v predchádzajúcom období výkonu svojej práce ako kariérneho diplomata, a majetkové pomery navrhovateľa, ktoré preukázala; zároveň preukázala, že sa štúdiom pripravuje na svoje budúce povolanie. Predložila všetky listinné dôkazy preukazujúce jej štúdium v zahraničí a poukázala na skutočnosť, že v zahraničí študuje preto, lebo celý život nasledovala svojich rodičov v zahraničí, ktorí pracovali na zastupiteľských úradoch; vybraný odbor sa neštuduje na území SR. Preukázala oprávnené výdavky a potrebu plnenia výživného v rozsahu stanovenom súdom na zabezpečenie jej nevyhnutných potrieb. Jej záujmom je doštudovať vybraný odbor, štúdiom ktorého sa pripravuje na svoje budúce povolanie. Pojednávania konané v dňoch 4.5.2016 a 22.6.2016 boli otvorené a neboli odročené z dôvodu na jej strane. Výpočet trov konania bol vykonaný v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

7. Odvolací súd viazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP a contrario, § 379 CSP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, prejednal odvolanie osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a bez toho, aby bol viazaný odvolacími dôvodmi (§ 66 CMP) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti je potrebné zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

8. Podľa § 49 ods. 1 CMP účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát.

9. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

11. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhodne súd len na návrh.

12. V konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku vo všeobecnosti platí, že každý z účastníkov si platí trovy konania sám (§ 49 ods. 1 CMP), pričom žiaden z nich nemá nárok na náhradu trov konania (§ 52 CMP). Výnimku z uvedeného pravidla, a teda možnosť priznania náhrady trov konania, predstavuje ustanovenie § 55 CMP vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Ak teda súd vyhodnotí, že je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, môže priznať nárok na náhradu trov konania v akomkoľvek konaní podľa Civilného mimosporového poriadku, t.j. aj v konaní vo veci výživného plnoletých osôb. Predpoklad, že je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, musí súd vyhodnotiť z úradnej moci za predpokladu, že si účastník konania uplatnil nárok na náhradu trov konania (§ 57 CMP). V tých prípadoch, kedy nie sú splnené podmienky pre aplikáciu § 55 CMP, súd rozhodne o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

13. Navrhovateľ sa svojim návrhom zo dňa 5.10.2015 domáhal zníženia vyživovacej povinnosti určenej rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 9P/4/2013-190, zo dňa 26.3.2014, v sume 500 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne počnúc dňom 6.10.2015.

14. Osoba oprávnená z vyživovacej povinnosti vo vyjadrení k návrhu žiadala tento zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania.

15. Navrhovateľ podaním doručeným dňa 7.2.2017 vzal návrh späť. V doplnení uvedeného podania zo dňa 20.2.2017 žiadal konanie podľa § 29 ods. 1 CMP zastaviť s tým, že v zmysle § 52 CMP žiaden z účastníkov nebude mať právo na náhradu trov konania.

16. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením konanie zastavil a o náhrade trov konania rozhodol bez ďalšieho s poukazom na § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Napriek návrhu osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti na náhradu trov konania (uvedenom vo vyjadrení k návrhu vo veci samej) sa v rozpore so závermi uvedenými v odseku 12 tohto uznesenia nevyvsporiadal s ustanovením § 55 CMP a nevyhodnotil, či je s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé priznať nárok na náhradu trov konania.

17. Uvedeným nesprávnym procesným postupom súd prvej inštancie znemožnil účastníkom, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nakoľko tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec na ďalšie konanie. V ňom sa súd prvej inštancie bude zaoberať možnosťou priznania náhrady trov konania podľa § 55 CMP, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, a opätovne rozhodne o nároku na náhradu trov konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).